

Po nowelizacji łatwiej obniżyć podstawę w VAT

Tegoroczna zmiana przepisów **przełamała rygoryzm** przy potwierdzaniu, że nabywca otrzymał fakturę korygującą in minus

Daria Prygiel
aplikant
radcowski,
GWW Tax

Zdarza się, że podatnik z różnych powodów musi skorygować fakturę. Ustawa o VAT wymienia sytuacje, gdy jest to konieczne (art. 106j ust. 1). Przykładowo jest to obniżenie ceny w formie rabatów czy opustów, podwyższenie ceny, stwierdzenie pomyłki w cenie, stawce lub kwocie podatku.

Zmiana ceny transakcji po wystawieniu faktury rodzi za każdym razem obowiązek wystawienia faktury korygującej, a co za tym idzie odpowiedniego podwyższenia lub obniżenia podstawy opodatkowania i rozliczenia podatku. Przeanalizujemy trudności z tym związane.

Zwiększenie ceny

Skoro zmiana ustawy o VAT nie uregulowała kwestii momentu skorygowania podatku in plus, to aktualna powinna pozostać ugruntowana już linia orzecznicza, zapoczątkowana wyrokiem NSA z 25 lutego 2011 r. (sygn. akt I FSK 213/10), a ostatnio potwierdzona m.in. w wyroku z 5 grudnia 2013 r. (sygn. akt I FSK 1710/12).

NSA orzekł, że w zależności od przyczyny wystawienia faktury korygującej różny jest termin ujęcia jej w rozliczeniach. Zatem jeżeli podatnik przy wystawieniu faktury pierwotnej pomylił się tylko w cenie, stawce lub kwocie podatku, zaniżając tym samym podstawę opodatkowania, to faktura korygująca powinna zostać uwzględniona poprzez korektę wielkości podatku należnego z odniesieniem do okresu rozliczeniowego, za który nieprawidłowo go zadeklarowano.

Inaczej, gdy po dokonaniu transakcji zaistnieją nowe zdarzenia rodzące zobowiązanie podatkowe, przykładowo cena zostanie podwyższona na skutek pewnych nieprzewidzianych okoliczności. W takim wypadku korekta powinna zostać co do zasady uwzględniona w rozliczeniu

za miesiąc, w którym to zdarzenie nastąpiło. Takie podejście jest rozsądne i bezpieczne dla podatników.

Obniżenie zapłaty

Przy korekcie in minus sprawa wydaje się łatwiejsza, ponieważ została uregulowana wprost w ustawie o VAT. Bez znaczenia jest przy tym przyczyna wystawienia faktury korygującej. Aby prawidłowo obniżyć podstawę opodatkowania, należy spełnić warunki zawarte w art. 29a ust. 13 ustawy. Jednym z nich jest posiadanie przez podatnika potwierdzenia, że nabywca otrzymał fakturę korygującą. Jeśli podatnik uzyska takie potwierdzenie po terminie złożenia deklaracji za dany okres rozliczeniowy, to ma prawo uwzględnić fakturę korygującą za okres, w którym to potwierdzenie uzyskał.

Styczeniowa nowelizacja ustawy o VAT przełamała jednak rygoryzm w tym zakresie. Otóż podatnik ma prawo obniżyć podstawę opodatkowania nawet w sytuacji, gdy nie uzyskał potwierdzenia od kontrahenta (art. 29a ust. 15 pkt 4). Jednakże aby skorzystać z tego przepisu, musi spełnić inne warunki, mianowicie musi udokumentować próbę dostarczenia faktury korygującej oraz posiadać dokumentację, z której wynika, że kontrahent wie, iż

transakcja została przeprowadzona zgodnie z warunkami określonymi w fakturze korygującej. W takim wypadku podatnik ma prawo obniżyć podstawę opodatkowania nie wcześniej niż w deklaracji składanej za okres rozliczeniowy, w którym przesłanki te zostały spełnione łącznie. Przykładowo taką dokumentacją może być korespondencja pomiędzy kontrahentami co do warunków transakcji i udzielonego rabatu lub zwrotu towarów, a także dokument potwierdzający przekaz środków pieniężnych związanych z transakcją.

Zmiany te są wynikiem orzeczenia TSUE w polskiej sprawie Kraft Foods (sygn. akt C-558/10). Trybunał stwierdził, że gdy otrzymanie potwierdzenia jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, to nie można odmówić podatnikowi wykazania przed organami podatkowymi, że podjął wszelkie czynności, by takie potwierdzenie otrzymać. Przy czym zarówno z przepisu, jak i z orzeczenia wynika, że to podatnik powinien wykazać, że zachował należyty staranność w uzyskaniu potwierdzenia od kontrahenta.

WIĘCEJ W TYGODNIKU

Podatki i Księgowość
w artykule „Nie każdy skorzysta z korekty przy zbyciu pojazdu”
Tylko dla prenumeratorów